

**Oświadczenie złożone
przez senatora Andrzeja Grzyba
na 26. posiedzeniu Senatu
w dniu 30 stycznia 2013 r.**

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Jarosława Gowina

Szanowny Panie Ministrze!

Znowelizowana w styczniu 2012 r. ustawa – Kodeks karny na nowo określa zasady stosowania środka karnego w postaci zakazu wstępu na imprezy masowe, określonego w art. 41b k.k. Wprowadzone zmiany podyktowane były oczekiwaniami społeczeństwa, które obawiało się występów o charakterze chuligańskim podczas organizowanego w Polsce turnieju piłki nożnej Euro 2012. Jednakowoż czyniąc zmiany legislacyjne, nie ustrzeżono się błędu, który nie tylko komplikuje prawidłowe orzekanie i respektowanie stosowania orzeczonego zakazu, lecz prowadzi także do ferowania różnych orzeczeń na podstawie identycznych stanów faktycznych. Paragraf 2 art. 41b k.k. doprecyzowuje, że zakaz wstępu obejmuje nie tylko wszystkie imprezy masowe na terenie kraju, ale także wszystkie mecze piłki nożnej rozgrywane przez reprezentację narodową lub polski klub sportowy poza granicami kraju. Ponadto obowiązkowe jest stawiennictwo osoby, której dotyczy zakaz, we właściwej dla miejsca jej zamieszkania jednostce policji.

Przepis ten stanowi, że skazany, pracując poza granicami kraju lub planując wakacje, będzie musiał sprawdzić kalendarz imprez masowych i meczy piłkarskich – w tym także towarzyskich, i to zarówno reprezentacji narodowej, jak i zespołów ligowych, od ekstraklasy po ligi okręgowe, które będą grały poza granicami Polski – i stawiać się w tym czasie w jednostce policji właściwej dla miejsca zamieszkania w Polsce.

Sąd orzeka zakaz stadionowy na okres od dwóch do sześciu lat, zaś osobie, która nie zastosuje się do obowiązku stawiennictwa na komisariacie w czasie trwania imprezy masowej lub, co gorsze, na taką imprezę się uda, grozi grzywna, kara ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat dwóch.

Niektóre sądy rejonowe podczas stosowania tych nowych przepisów zauważyły ten absurd i nie orzekają zakazów stadionowych, ponieważ zdają sobie sprawę, że ich egzekwowanie jest niemożliwe i prowadzi jedynie do automatycznego popełnienia przez skazanych przestępstwa z art. 244 k.k., to jest niestosowania się do orzeczonych środków karnych.

Problem ten należy rozwiązać nie tylko dlatego, że w niektórych przypadkach obowiązujący zakaz stadionowy jest niemożliwy do realizacji i automatycznie czyni ze skazanego powtórnego przestępcę, ale także dlatego, że sądy nie stosują tego środka karnego z uwagi na jego błędną formę.

Z wyrazami szacunku
Andrzej Grzyb